

Τμήμα Τύπου και Πληροφοριών

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 45/03

22 Μαΐου 2003

Απόφαση στην υπόθεση C-355/00

Φρεσκοτ ΑΕ κατά Ελληνικού Δημοσίου

**Η ΚΟΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, Η ΚΟΙΝΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ ΚΡΕΑΤΟΣ
ΠΟΥΛΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΩΝ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΕΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ.**

Το εθνικό δικαστήριο οφείλει να εξετάσει μήπως η εισφορά αυτή μπορεί να εμποδίσει τις κοινοτικές συναλλαγές και μήπως το σύστημα υποχρεωτικής ασφαλίσεως μπορεί να εμποδίσει την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εκ μέρους ασφαλιστικών εταιριών εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη.

Η ΦΡΕΣΚΟΤ είναι ανώνυμη εταιρία με έδρα τη Θεσσαλονίκη και έχει ως αντικείμενο εργασιών την παραγωγή και χονδρική εμπορία πουλερικών. Κατά τη διάρκεια ελέγχου από υπάλληλο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, διαπιστώθηκε ότι η ΦΡΕΣΚΟΤ δεν είχε καταβάλει την ειδική ασφαλιστική εισφορά την οποία προβλέπει ένας νόμος του 1988 υπέρ του Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α.). Ο οργανισμός αυτός είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου υπό την εποπτεία του Υπουργού Γεωργίας και είναι επιφορτισμένος με την οργάνωση και εφαρμογή προγραμμάτων προστασίας και με την ασφάλιση των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, ιδίως δε με την πρόληψη και την αποζημίωση των ζημιών από φυσικούς κινδύνους.

Η εισφορά καταβάλλεται στο πλαίσιο της υποχρεωτικής ασφαλίσεως έναντι των ζημιών που προξενούνται από τους φυσικούς κινδύνους στην παραγωγή και στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις.

Ενώπιον του ελληνικού διοικητικού δικαστηρίου (Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης), η ΦΡΕΣΚΟΤ υποστήριξε ότι η εισφορά αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο και ιδίως στους στόχους της

κοινής γεωργικής πολιτικής και στην κοινή οργάνωση των αγορών.

Το δικαστήριο αυτό ερώτησε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αν το κοινοτικό δίκαιο απαγορεύει, από διάφορες απόψεις, τη θέσπιση από κράτος μέλος οιονεί φορολογικής επιβαρύνσεως όπως η ελληνική εισφορά.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι τα πουλερικά εμπίπτουν στην κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα του κρέατος πουλερικών, η οποία στηρίζεται σε μέτρα που επιδιώκουν τη σταθεροποίηση των αγορών και την εξασφάλιση ενός δίκαιου επιπέδου τιμών, και ότι η κοινή οργάνωση των αγορών καλύπτεται από τους στόχους της κοινής γεωργικής πολιτικής, που συνίστανται στην αύξηση της παραγωγικότητας και την εξασφάλιση ενός δίκαιου βιοτικού επιπέδου στον γεωργικό πληθυσμό. Προς εξασφάλιση των ισορροπιών αυτών, οι κοινοτικές διατάξεις επαφίενται ουσιαστικά στις δυνάμεις της αγοράς.

Το Δικαστήριο θεωρεί ότι το καθεστώς της κοινής γεωργικής πολιτικής και ιδίως ο κανονισμός περί κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα του κρέατος πουλερικών επιτρέπουν οιονεί φορολογικές επιβαρύνσεις όπως η ελληνική εισφορά.

Στο ελληνικό δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει αν η εισφορά, η οποία πλήττει, ως οικονομική επιβάρυνση, μόνον τα ελληνικά προϊόντα, είναι ικανή να θίξει τους σκοπούς της κοινής οργανώσεως των αγορών και να παρεμποδίσει την ελευθερία των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο σχετικά χαμηλός συντελεστής της εισφοράς καθώς και η αντιστάθμισή της από τις ασφαλιστικές παροχές σε περίπτωση ζημίας αποτελούν ένδειξη υπέρ της ουδετερότητας της εισφοράς έναντι των συναλλαγών.

Εφαρμοζόμενη ομοιόμορφα τόσο στα προϊόντα που προορίζονται για την εγχώρια αγορά όσο και σ' εκείνα που προορίζονται για εξαγωγή, η εισφορά δεν συνεπάγεται δυσμενείς διακρίσεις και, συνεπώς, δεν αντίκειται στις αρχές περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα του κρέατος πουλερικών.

Το Δικαστήριο αναφέρει, περαιτέρω, ότι η εισφορά, αυτή καθαυτή, δεν εμπίπτει ούτε στο πεδίο εφαρμογής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, διότι δεν αποτελεί την οικονομική αντιπαροχή των υπηρεσιών που παρέχει ο ΕΛ.Γ.Α. στο πλαίσιο του συστήματος υποχρεωτικής ασφαλίσεως.

Το σύστημα υποχρεωτικής ασφαλίσεως μπορεί να συνιστά εμπόδιο στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εκ μέρους ασφαλιστικών εταιριών εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη. Θα μπορούσε, ωστόσο, να δικαιολογηθεί καθόσον επιδιώκει ουσιαστικά ένα στόχο κοινωνικής πολιτικής: συγκεκριμένα, το επίπεδο της εισφοράς καθορίζεται ανεξαρτήτως του κινδύνου, παρέχεται δε κατάλληλη ασφαλιστική κάλυψη ακόμα και στις εκμεταλλεύσεις που εμφανίζουν υψηλότερο βαθμό επικινδυνότητας.

Το Δικαστήριο καλεί το ελληνικό δικαστήριο να εξετάσει αν η επίδικη νομοθεσία δικαιολογείται βάσει στόχων κοινωνικής πολιτικής και αν η έκταση της ασφαλιστικής καλύψεως είναι ανάλογη των στόχων αυτών.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τον Τύπο, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Διατίθεται στη γαλλική, και την ελληνική γλώσσα.

Για το πλήρες κείμενο της απόφασης, συμβουλευθείτε τη σελίδα Internet του
Δικαστηρίου www.curia.eu.int μετά τις 15.00τ σήμερα.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα. Estella Cigna
τηλ. (00 352) 4303 - 2582 fax (00 352) 4303 - 2674.